

Dostojanstvo obitelji

Obitelj je jedno od naravnih sredstava koje je Bog želio kako bi ljudi mogli surađivati u Stvaranju.

2.03.2020.

Nakon što je dovršio djelo stvaranja svemira, šestoga dana, „Jahve, Bog napravi čovjeka od praha zemaljskog i u nosnice mu udahne dah života. Tako postane čovjek živa duša”. [1] Dok je sa svim svojim djelima bio zadovoljan, oblikovanje ljudskoga roda Boga je neizmjereno obradovalo: vidio je da je bilo *jako dobro* ono što

je napravio, svjedoči nam Sveto Pismo [2], kao da je nadahnuti autor želio ponovno potvrditi osobito božansko djelovanje u stvaranju čovjeka, načinjenog na sliku i priliku Stvoritelja po svojoj duhovnoj i besmrtnoj duši. Nezadovoljan samo s tim, Gospodin ga je slobodno učinio dionikom svog vlastitog intimnog života: učinio ga je svojim sinom i ispunio ga je svojim, takozvanim, nadnaravnim darovima.

Da bi ljudi dosegli Kraljevstvo Božje, božanska Providnost željela je računati na njihovu slobodnu suradnju. Da ta suradnja u prijenosu života ne bi bila prepuštena mogućim nepostojanim hirovima, Gospodin ju je želio zaštititi preko naravne institucije braka [3] koju je Krist naknadno uzdigao na dostojanstvo sakramenta.

Obitelj - velika ljudska obitelj i svaka pojedina obitelji koja bi je trebala

sačinjavati - jedno je od naravnih sredstava koje je Bog želio kako bi ljudi uredno surađivali u njegovom Stvaralačkom dekretu.

Božja želja da može računati na obitelji u svom spasiteljskom planu potvrdit će se, kako vrijeme prolazi, preko različitih saveza koje je Jahve sklapao sa starim patrijarsima: Noa, Abraham, Izak, Jakov. Dok obećanje Otkupitelja ne padne na Davidovu kuću. Kada se ispunila punina vremena, anđeo Gospodnji navijestio je ljudima ispunjenje božanskoga plana: rodi se Isus, u Nazaretu, od Marije, po djelovanju Duha Svetoga. Bog osigurava svome Sinu obitelj s ocem posvojiteljem, Josipom, i Marijom, djevičanskom Majkom. Želio je Gospodin da se, u ovome također, odražava način na koji On želi vidjeti da se rađaju i odrastaju njegova djeca ljudi: unutar jedne stabilno utemeljene institucije.

„Različiti događaji i okolnosti koji okružuju rođenje Sina Božjega pristižu u naša sjećanja, a pogled se zaustavlja na betlehemskej špilji, u nazaretskom domu. Marija, Josip, Dijete Isus, zauzimaju na poseban način središte našeg srca. Što nam govori, čemu nas uči, istovremenojednostavan i divan, život ove Svete Obitelji?” [4]. Na ovo pitanje koje nam predlaže sveti JoseMaría možemo odgovoriti riječima iz Kompendija Katekizma ukazujući da je kršćanska obitelj, na sliku Isusove obitelji, također domaća Crkva jer odražava zajedničku i obiteljsku narav Crkve kao obitelji Božje [5].

Zbog njezine prirodne i nadnarave misije, zbog njezinog postanka, prirode i svrhe, dostojanstvo obitelji je značajno. Svaka obitelj je posvećena cjelina i zaslužuje da je njezini članovi, društvo i Crkva poštuju i prihvaćaju. Zbog toga, bila

bi tragična korupcija njezine suštine svesti je na bračne odnose, na krvnu vezu između roditelja i djece ili na jednu vrstu društvene cjeline ili usklađivanja osobnih interesa. Sveti Josemaría inzistirao je na tome da „trebamo raditi na tome da se te kršćanske ćelije društva rađaju i razvijaju sa željom za svetošću.” [6].

Dom treba biti prva i glavna škola gdje djeca uče i žive ljudske i kršćanske vrijednosti. Dobar primjer roditelja, braće, i ostalih članova obiteljskog okruženja odmah se odražava na strukturu društvenih odnosa koje svaki član te obitelji uspostavlja. Stoga, nije slučajan interes Crkve za adekvatan razvoj ove škole vrlina koja treba biti dom. Ali ovo nije jedini interes: preko velikodušne suradnje kršćanskih roditelja s božjim planom, sam Bog „povećava i obogaćuju svoju vlastitu obitelj” [7], umnaža se u broju i vrlinama mistično Tijelo Kristovo na

zemlji i iz kršćanskih domova se prinosi jedna žrtva posebno draga Gospodinu [8].

Obiteljska zbilja utemeljuje određena prava i dužnosti. Prije svega, obaveze: svi njezini članovi trebaju imati jasnu svijest o dostojanstvu te zajednice koju oblikuju i o misiji koju je pozvana ostvariti. Svatko treba ispunjavati svoje dužnosti sa živim osjećajem odgovornosti po cijenu preciznih žrtvovanja. Što se tiče prava, obitelj zahtjeva poštovanje i pažnju države zbog dvostruke uloge: obitelj je ta koja ju je stvorila i društvo će biti onakvo kakve budu obitelji [9].

Da bi ispunili sve zadaće, neophodno je da svi članovi obitelji učine svoju ljubav nadnaravnom, kao što je sama obitelj nadnaravna. Iz te ljubavi - nježne i zahtjevne istovremeno - niču one profinjenosti koje čine od obiteljskog života predokus Neba.

„Brak temeljen na ekskluzivnoj i definitivnoj ljubavi postaje ikona Božjeg odnosa s ljudima i obrnuto, Božja ljubav postaje mjerilo ljudske ljubavi” [10].

U aktualnim trenucima života društva, posebno je hitno ponovno uvesti kršćanski smisao u okrilje tolikih domova. Zadaća nije jednostavna, ali je uzbudljiva. Kako bismo pridonijeli ovoj ogromnoj zadaći koja se poistovjećuju s onom da vratimo kršćanski ton društvu, svatko mora započeti tako da prvo *pomete* ispred svojih vrata.

U provođenju ovog projekta, posebnu važnost ima odgoj djece, fundamentalni aspekt obiteljskog života. Kako bismo odgovorili na ovaj veliki izazov - odgajati u društvu koje je dobrim dijelom nekršćansko - dobro je sjetiti se dviju fundamentalnih istina: „Prva je da je čovjek pozvan živjeti u istini i

ljubavi. Druga je da se svaki čovjek ostvaruje po darivanju samoga sebe.” [11]. U odgoj su podjednako uključena djeca i roditelji, prvi odgojitelji, na način da se može davati samo u „uzajamnom zajedništvu osoba”; odgojitelj, na neki način, „stvara” u duhovnom smislu pa „se prema ovoj perspektivi odgoj može smatrati pravim apostolatom. Radi se o životnoj komunikaciji, koja ne stvara samo dubok odnos između odgojitelja i učenika, već čini da oboje sudjeluju u istini i ljubavi, konačnom cilju na koji je Bog Otac, Sin i Duh Sveti pozvao svakog čovjeka.” [12].

[1] *Post* 2, 7.

[2] *Usp. Post* 1, 31.

[3] *Usp. Post* 1, 27.

[4] SVETI JOSEMARÍA, *Krist prolazi*, br. 22.

[5] Usp. *Kompendij Katekizma Katoličke Crkve*, br. 350.

[6] SVETI JOSEMARÍA, *Razgovori*, br. 91.

[7] II. VATIKANSKI SABOR,
pastoralna konst. *Gaudium et spes*,
br. 50.

[8] Usp. *Kompendij Katekizma Katoličke Crkve*, br. 188.

[9] Usp. *Kompendij Katekizma Katoličke Crkve*, br. 457-462.

[10] BENEDIKT XVI., Enc. *Deus caritas est*, br. 11.

[11] IVAN PAVAO II., *Pismo obiteljima* (2-II-1994.), br. 16.

[12] Isto

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/dostojanstvo-obitelji/](https://opusdei.org/hr-hr/article/dostojanstvo-obitelji/)
(26.11.2025.)